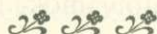

Az érdekelt szülők, illetőleg gyámok felhivatnak, hogy az alpból nyerhető segélyek iránti kérvényüket szabályszerű bélyeggel ellátva legkésőbb folyó évi július hó 8-ig „Az államerdészeti tisztviselők gyermekeinek nevelését segélyező alap intéző bizottságához” (Budapest, V., Zoltán-u. 16. sz.) beküldjék. Az ezen határidőn túl beérkező, vagy kellőleg fel nem szerelt kérvények figyelembe nem vétetnek.

Budapest 1909. évi május hó 22-én.

M. kir. földmivelésügyi miniszter.

KÜLÖNFÉLÉK.

Faeladási eredmények. *Breznóbánya* város a Rohozna völgyébe eső vágásaiban a lucz- és jegenyefenyőműfát 15 cm-ig 5 K 50 f, azon felül 11 K 62 f tőárral értékesítette, míg a sebeséri völgy vágásaiban a tőár 5 K 20 f. Rezgőnyár ugyanott 4 K 40 f.

Andrássy Gyula gr. gyalui erdőségeiben az évi fenyőfatermés 10 évre adatott el 7 K 60 f tőár mellett.

Sulkovski I. M. hg. aranyági erdejében (Arad m.) a tölgyműfa köbmétere 31 K-val kelt el.

A liptóujvári alsó uradalom (Fenyőháza, Oszada, Likauka) fatermésére április 30-án alkutárgyalás tartatott, amelyen a kitermelt és kiközelitett fenyőműfa m^3 -ért 10·45—15·50 K között ingadoztak az ajánlatok. A földmivelésügyi miniszter azonban egyik ajánlatot sem fogadta el, hanem június 14-re árverést irt ki.

Eredménytelen maradt az ungvári főerdőhivatalnál, a beszertercei erdőigazgatóságnál és a Gelencze község részéről hirdett árverés.

Schaumburg-Lippe herceg szlavoniai uradalmát, amely 22.784 ha erdőből és közel ugyanennyi szántóföldből áll, Wrede herceg vette meg egy francia pénzcsoporttal egyetemben 40·5 millió koronáért. Sajnos, hogy erdőgazdasági tekintetben ennek a birtokcserének sem örvendhetünk, mert az új tulajdonosok gazdasági programja felette egyszerű: 20 év alatt ki akarják használni a vágható fakészleteket. A spekulatív erdővásárlásoknak ez

a módja mindinkább gyakrabban észlelhető és nagyon alkalmas arra, hogy kevés jókarban lévő magánerdeinket is megfoszssa fakészletüktől és meddővé tegye hosszú időre. Szóval, gyarmat-szerűen bánik el a külföldi tőke az ország erdeivel: kizsarolja, aztán tovább áll!

Vadászati szakoktatásunkról. Közismert tény, hogy hazánkban, főleg egyes uradalmaknál nagyon sok még ma is az évtizedek előtt bevándorolt külföldi (főleg osztrák) alkalmazott; van közöttük elég mezőgazda, de még több az erdész és nagyon sok a hivatásos vadász. Közvetlen megfigyeléseim alapján állíthatom, hogy ezen invázió még ma is tart, ha vadászállás betöltéséről van szó, mivel — sajnos — még mindig hiányzik az ambiciózus és szakképzett magyar vadászaltisztizti személyzet.

Kényelmes apróvadas vadászterületekre még csak kaphatni magyar embert, bár a legtöbb esetben nevelni kell az ilyen vadászt, magashegységi szolgálatra termett ügyes magyar vadászt azonban alig-alig, jóformán nem is találunk.

Erdélynek és a felvidéknek fajd- és zergelakta havasterületein csupa osztrák alkalmazottat találunk. De hisz nem is csoda! Elegendő számú szakképzett altisztünk még ezidőszertint nincs; a vadászzerdei erdőőri szakiskolán csupán egy vagy két év óta fektetnek súlyt a növendékek behatóbb vadászati kiképzésére, de a magashegységi szolgálatra ott természetesen nem nevelhetők.

Ott van azonban Ausztria! Most olvastam egy statisztikai kimutatást az osztrák mező- és erdőgazdasági oktatásról. (Köztelek, 12. sz.)

Eszerint Ausztriában összesen 200 mező- és erdőgazdasági tanintézet és iskola áll fent, melyeknek a múlt évben 8563 tanulójuk volt és 684 tanerőn kívül 932 kiségitő tanítót foglalkoztattak. A 200 tanintézet között van 3 egyetemi rangú iskola, 3 akadémia, 9 gazdasági középiskola, 5 erdészeti, 1 borászati, 1 gyümölcsészeti és 1 söripari felsőbb iskola, 41 földmivesiskola egész évi tanítással és 80 csak téli tanfolyammal. A többi a népies gazdasági szakoktatás különféle ágait szolgáló alsóbb fokú iskola, így: 17 tejgazdasági, 11 erdészeti, 2 szeszfőzői, 2 sörfőzői és 24 egyéb (kertészeti, méhészeti stb.) szakiskola.

A felsorolt tekintélyes számú erdészeti szakiskolákból évenként

kikerülő fiatal emberek nagyrésze természetesen hajlamát követve, vadászati szolgálatba lép; s hogy lehetnek ilyenek elegenden, onnan sejtem, hogy egy-egy pályázatnál, sőt azon kívül is egyszerre jelentkeznek hármásával-ötösével Magyarországon.

A hazai nagy vadászterületek tulajdonosai és bérlői, kiknek vadászalkalmazottakra állandóan szükségük van, jóformán nem is tudják, de legalább is nem hiszik el, hogy magyar hivatásos vadász is létezzék. De hogyan is? Ne csodálkozzunk! Több ezirányu tapasztalatom elhallgatásával csupán egy esetet említek.

Egy uradalom egymásután 5, egyenkint ezer koronával javadalmazott vadász állásra hirdetett éveken át (!) pályázatot magyar lapokban és egy magyar kocsisból, egy elcsapott csendőrtől, de egy egész légió jó bizonyítványokkal rendelkező osztrák (főleg; steyer és morva) jágertől kapott folyamodványt. Tessék a „tulipán“ jegyében ezek közül választani? *Barthos Gyula.*

Halálozás. *Fankovich* Imre urad. erdőtiszt (Mátraszele, Nógrád megye) május hó 25-én elhunyt. Béke hamvaira!

VÁLTOZÁSOK ÉS KITÜNTETÉSEK AZ ERDÉSZETI SZOLGÁLAT KÖRÉBOL.

(Kérjük az uradalmak t. vezetőségeit, hogy erdőtishti létszámukban beálló változásokról bennünket levelező-lapon értesíteni sziveskedjenek.)

A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter *Hoffmann* Sándor kir. közalapítványi erdőmestert kir. közalapítványi erdőtanácsossá, *Genersich* Sándor kir. közalapítványi főerdészt kir. közalapítványi erdőmesterré és *Janotyik* Károly kir. közalapítványi erdészt kir. közalapítványi főerdészsé nevezte ki.

*

A m. kir. földmivelésügyi miniszter az állami kezelésbe vett községi erdők szolgálati ágazatánál *Förster* Gyula főerdőmérnököt az alsókubini m. kir. állami erdőhivatalhoz kinevezte erdőtanácsossá.

*

A m. kir. földmivelésügyi miniszter áthelyezte *Körmendi* Károly m. kir. erdőmérnököt Nagyváradról Szatmárnémetibe; *Comanicu* János m. kir. segéd-erdőmérnököt Zalatnáról Nagyváradra, az ottani m. kir. erdőgondnoksághoz (erdőgondnoknak); *Nagy* Samu m. kir. erdőmérnököt Sárkányból Zalatnára az